

amelyeknek a pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait a 2001/931/KKBP közös álláspont⁽⁴⁾ 2., 3. és 4. cikkének valamint a 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően a terrorizmus elleni küzdelem érdekében be kell fagyasztani.

Keresete alátámasztására a felperes hét jogalapra hivatkozik; a 2010/C 188/09. sz. tanácsi értesítés vonatkozásában az alábbiakra:

— az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének megsértése annyiban, amennyiben a felperes nem kapta meg az említett értesítést, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megjelent egyszerű közlemény pedig nem tekinthető az aktusról történő ilyen értesítésnek;

— az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az említett értesítés szinte hozzáférhetetlen volt a felperes számára;

— az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 6. cikke (3) bekezdése a) pontjának megsértése a gyanúsított személy azon jogával kapcsolatban, hogy a legrövidebb időn belül tájékoztassák olyan nyelven, amelyet megért, és a legrészletesebb módon az ellene felhozott vád természetéről és indokairól;

a 2010/386/KKBP határozat és a 610/2010 rendelet vonatkozásában az alábbiakra:

— nyilvánvaló mérlegelési hiba, mivel a Hamasz jogszerűen megválasztott kormány, amelyet nem lehet felvenni a terroristák listájára az államok belügyeibe való beavatkozás tilmának elve szerint;

— a felperes alapvető jogainak megsértése, mivel megsértették:

— a védelemhez való jogát, valamint a gondos ügyintézéshez való jogát, mivel az azon személyek, csoportok és szervezetek listáján való fenntartására vonatkozó határozatot, akiknek illetve amelyeknek a pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait be kell fagyasztani, nem előzte meg a terhére rótt tényezők közzlése, és mivel a felperesnek nem állt módjában az ezen tényezőkkel kapcsolatos álláspontjának érdemben való érvényesítése; és

— a tulajdonhoz való jogát annyiban, amennyiben a felperes pénzeszközeinek befagyasztása a tulajdonhoz való joga igazolatlan korlátozásának minősül.

— az EUMSZ 296. cikkre alapított indokolási kötelezettség megsértése annyiban, amennyiben a Tanács nem foglalt kifejezett indokolást sem a 2010/386/KKBP határozatba, sem a 610/2010 rendeletbe.

⁽¹⁾ A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésében meghatározott listán szereplő személyek, csoportok és szervezetek számára szóló, 2010. július 13-i 2010/C 188/09. sz. tanácsi értesítés (HL C 188., 13. o.).

⁽²⁾ A terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont 2., 3. és 4. cikkének hatálya alá tartozó személyek, csoportok és szervezetek listájának naprakésszé tételéről szóló, 2010. július 12-i 2010/386/KKBP tanácsi határozat (HL L 178., 28. o.).

⁽³⁾ A terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és az 1285/2009/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 12-i 610/2010/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 178., 1. o.).

⁽⁴⁾ A terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 344., 93. o.; magyar nyelvű kiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

2010. szeptember 14-én benyújtott kereset — Magyarország kontra Bizottság

(T-407/10. sz. ügy)

(2010/C 317/61)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Magyar Köztársaság (képviselők: Fehér M., Szijjártó K., meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból származó strukturális támogatásra vonatkozó „Közlekedés” operatív program részét képező „Budapest-Kelenföld Székesfehérvár-Boba vasútvonal átépítése, I. szakasz, 1. ütem” nagyprojektről szóló, 2010. július 8-i bizottsági határozat 1. cikkének 3-4. pontját, illetve II. mellékletét annyiban, amennyiben e rendelkezések úgy állapítják meg azt a maximális összeget, amelyre a társfinanszírozási ráta alkalmazandó, hogy kizárják a támogatható kiadások köréből az általános forgalmi adó kifizetésekkel kapcsolatos kiadásokat;

— kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a konvergencia célkitűzés keretében az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból nyújtható strukturális támogatásra vonatkozó „Közlekedés” operatív program részét képező „Budapest-Kelenföld Székesfehérvár-Boba vasútvonal átépítése, I. szakasz, 1. ütem” című nagyprojektről szóló, 2010. július 8-án hozott C(2010) 4593 bizottsági határozatot részlegesen támadja. E határozatban a Bizottság jóváhagyta az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és a Kohéziós Alapból az érintett nagyprojektnek nyújtott pénzügyi hozzájárulást. Továbbá a Bizottság úgy vélte, hogy a Bizottság szerint megtérülő általános forgalmi adó összege nem foglalható bele a maximális összeg kiszámításába, amelyre a szóban forgó nagyprojekt esetében az operatív program prioritási társfinanszírozási rátája alkalmazandó.

A kereset indokolásában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a vonatkozó uniós jogi rendelkezések, így különösen az 1083/2006 rendelet ⁽¹⁾ 56. cikke (4) bekezdésének és az 1084/2006/EK rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének megsértésével hozta meg a megtámadott határozatot.

A felperes úgy véli, hogy a 1084/2006 rendelet 3. cikkének e) pontja ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy nem jogosult a Kohéziós Alapból való hozzájárulás formájában támogatásra a visszaigényelhető hozzáadottérték-adó. A felperes szerint e rendelkezésből egyértelműen következik, hogy a nem visszaigényelhető hozzáadottérték-adó viszont jogosult a támogatásra. Következésképpen, tekintettel arra, hogy a megtámadott határozattal érintett nagyprojekt kedvezményezettje (a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.) a hozzáadottérték-adóra vonatkozó uniós, illetve nemzeti szabályokkal összhangban nem minősül adóalannak, így nem igényelheti vissza a rá áthárított előzetesen felszámított adót, a megtámadott határozatban a Bizottság nem zárhatta volna ki a támogatásból az ezen adóval kapcsolatos kiadásokat.

Továbbá, a felperes kifogásolja, hogy, tekintettel arra, hogy a Bizottság olyan kiadást is el nem számolhatónak tekintett, melyet az 1084/2006/EK rendelet az el nem számolható költségek között nem tartalmaz, míg a vonatkozó nemzeti szabályozás kifejezetten elszámolható költségként nevesít, a Bizottság a megtámadott határozattal elvonta a tagállamnak az 1083/2006/EK rendelet 56. cikkének (4) bekezdése értelmében fennálló jogkörét.

A felperes azt is előadja, hogy a Bizottság azon állítása, mely szerint a kedvezményezettre áthárított általános forgalmi adó „visszaigényelhető” lesz a kedvezményezett által megépített infrastruktúra üzemeltetői által szedett díjban felszámított általános forgalmi adó révén, az 1084/2006 rendelet 3. cikkének e) pontjában szereplő „visszaigényelhető hozzáadottérték-adó” fogalmának olyan kiterjesztő értelmezését jelenti, amelyet a rendelkezés szövege nem támaszt alá, továbbá az ellentmond az uniós hozzáadottérték-adó szabályozásnak is. A felperes szerint az építést végző kedvezményezett és a megépített infrastruktúra üzemeltetését végző szervezetek egymástól függetlenek, egymással csak a vonatkozó jogszabályi rendelkezések folytán, áttételesen — tehát nem gazdasági jellegű ügylet révén — állnak kapcsolatban. Erre vonatkozóan a felperes arra hivatkozik, hogy a kedvezményezett a rá áthárított előzetesen felszámított hozzáadottérték-adót ténylegesen és végérvényesen viselni kénytelen.

Végül a felperes azt állítja, hogy sem az 1083/2006 rendelet, sem az 1084/2006 rendelet nem alapoz meg olyan értelmezést, amely szerint a Bizottság a támogatható költségek, ezen belül a támogatható hozzáadottérték-adó elbírálása során arra alapozhatná döntését, hogy a tagállam választhatott volna más szabályozási megoldást a projektek lebonyolítására és az infrastruktúra üzemeltetésére vonatkozóan. Erre vonatkozóan a felperes arra hivatkozik, hogy a tagállami infrastruktúra igazgatásának, illetve a kapcsolódó közszolgáltatásoknak a megszervezése alapvetően tagállami hatáskör. Továbbá, a felperes úgy véli, hogy amennyiben az uniós jogszabályokban előírt feltételek teljesülnek, úgy a Bizottságnak a tagállam által választott megoldást el kell fogadnia, mégpedig azon következményekkel együtt,

amelyek a kedvezményezett hozzáadottérték-adó szerinti adóalanyiságából vagy annak hiányából adódnak a támogatható kiadások megítélésére vonatkozóan.

⁽¹⁾ Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 25. o.).

⁽²⁾ A Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1084/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 79. o.).

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Socitrel kontra Európai Bizottság

(T-413/10. sz. ügy)

(2010/C 317/62)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (São Romão de Coronado, Portugal) (képviselők: F. Proença de Carvalho és T. de Faria ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg részlegesen az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.344 feszített acél ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat 1. és 2. cikkének a felperesre vonatkozó részét;
- a Törvényszék csökkentse a bírságot;
- a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy a T-385/10. sz., ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság ügyben is megtámadott határozat ellen irányul.

A felperes az alábbi jogalapokra hivatkozik:

1. A Bizottság a megtámadott határozattal kapcsolatos indoklási kötelezettségét súlyosan megsértette, amely az EUMSZ 296. cikkbe ütközik, valamint a bírság kiszabásával megsértette a jogos bizalom elvét a felperesnek a vele szemben megállapított bírság kiszabásával kapcsolatos védelemhez való jogának megsértésével;